

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Пловдив, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на седми октомври, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов
Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20215001000755 по описа за 2021 година

Производство по реда на 274 и сл. от ГПК, вр. с чл. 25, ал. 4 от
ЗТРРЮЛНЦ.

Повод за започването му е изходяща от „Т.А. ***“ ООД, ЕИК *****,
**** и „Г.М.“ ЕООД, ЕИК *****, **** въззивна жалба против
постановеното от Пловдивския окръжен съд по т. дело № 411/2021 г.
решение, с което е потвърден отказ рег. № ***** от 20. 05. 2021 г.
на длъжностното лице от АВ- ТР постановен по заявление вх. №
***** от 19.05. 2021 г. за вписване на промени в обстоятелствата
по партидите на „Т.А. ***“ ООД, ЕИК ***** и „Г.М.“ ЕООД ЕИК
***** касаещи продажба на обособена част от търговско предприятие и
„Т.А. ***“ ООД, ЕИК *****, **** и „Г.М.“ ЕООД, ЕИК *****, ****
са осъдени да заплатят на А.В. юрисконсултско възнаграждение в размер на
100 лв.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението,
поискана е отмяна на същото ведно с отказа и даване на задължителни
указания до АВ за вписване и обявяване на заявените обстоятелства.

Съдът след като се запозна с акта предмет на обжалване и събраните по делото доказателства намери за установено следното:

На 19.05.2021 г. в АВ-ТР от „Т.А. **“ ООД, ЕИК *****, ** и „Г.М.“ ЕООД, ЕИК *****, гр. П. е било подадено заявление вх. № ***** за вписване на нови обстоятелства по партидите на дружествата касаещи продажба на обособена част от търговското предприятие на „Т.А. **“ ООД, ЕИК *****, с. 3. в полза на „Г.М.“ ЕООД, ЕИК *****, гр. П..

Със заявлението са били представени два броя решения по чл. 262п от ТЗ, договор за прехвърляне на предприятие, договор № 26 между О.Б. и „Т.А. **“ ООД, декларации, пълномощно и т.н.

Длъжностното лице по регистрацията на 20.05.2021 г. е постановило отказ за вписване на заявените обстоятелства.

В мотивите същият е обоснован с доводи, че договорът за прехвърляне на част от предприятие не покрива характеристиките на договора за продажба на обособена част от предприятие, тъй като неговия предмет няма признаците на обособена съвкупност от търговско предприятие, а по-скоро на отделно изведени договорни отношения. Посочено е и че предметът на договора в действителност е право на временно ползване на язовир, което „Т.А. **“ ЕООД притежава въз основа на сключен договор между него и О.Б., вследствие на проведен търг. В тази връзка е споменато, че този договор е сключен с оглед личността, поради което произтичащите от него права са непрехвърлими и не могат да се прехвърлят на друг търговец.

Недоволни от отказа заявителите са обжалвали същият пред ПОС. Пред него е образувано т. дело № 411/ 2021 г. То от своя страна е завършило с решение потвърждаващо отказа.

По повод на същото за пълнота следва да се посочи, че съдът не е възприел доводите на длъжностното лице, че предмет на договора не е обособена част от търговско предприятие и посочил, че за него предмет на договора е частта от търговското предприятие, свързана с осъществяване на търговска дейност във връзка със стопанисването, поддръжката и

експлоатацията на язовир /водоем/. Посочено е, че в случая се касае за организационна структура, която може самостоятелно да осъществява стопанска дейност и изискванията на § 1а от ДР на ТЗ били изпълнени.

Това обаче не е дало основание на ПОС да отмени отказа. Причината за това е извода му, че правата и задълженията по процесния договор не подлежат на прехвърляне на трето лице, включително и когато това става под формата на прехвърляне на част от търговско предприятие. В подкрепа на същия е посочено, че „Т.А. **“ ЕООД е придобила правата, с които иска да се разпорежда по силата особен договор, сключен на осн. §12, т.2 от ПЗР на ЗИД към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите след проведена на процедура за избор на оператор за възлагане стопанисването, поддръжката и експлоатацията на язовир чрез предоставянето му под наем. В това си качество той следвало да отговаря на специфични изисквания и имал специфични задължения, които не можело да бъдат възлагани на лице, което не отговаря на изискванията на закона. Посочено е и че в самия договор имало изрично записано задължение, че операторът няма право да преотдава под наем вещта или част от нея и/или да прехвърля или залага правата си по този договор на трети лица без изрично писмено съгласие на собственика.

Недоволни от това решение страните по договора за прехвърляне на предприятието са подали жалбата до ПАС.

В нея като цяло се оспорват изводите на ПОС свързани с действителността на договора за прехвърляне на обособена част от търговското предприятие и становището му, че длъжностното лице по регистрацията , респ. съда в производството чл. 25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ не може да извършва преценка за действителността на договора.

По повод на жалбата ПАС намира за нужно, че съгласно чл. 15, ал.1 , изр. от ТЗ предприятието като съвкупност от права, задължения и фактически отношения може да бъде прехвърлено чрез сделка, извършена писмено с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно. Цялостното тълкуване на разпоредбите на ТЗ и по-точно предвидените в него възможности за прехвърляне на обособена част от търговско предприятие, както и разпоредбата на чл. 15, ал. 2 от същия водят до извод, че предмет на сделка от този тип може да бъде, както цялото

предприятие, така и обособена част от същото по смисъла на § 1а от ДР на ТЗ-организационна структура, която може самостоятелно да осъществява стопанска дейност (магазин, ателие, кораб, цех, ресторант, хотел и други подобни).

С оглед на изложеното е нужно да се спомене, че в чл. 15, ал.2 от ТЗ е предвидено, че когато се прехвърля цялото предприятие на търговско дружество, за прехвърлянето е необходимо решение, взето съгласно чл. 262п от ТЗ

В случая за вписване по партидите на двамата жалбоподатели в ТРРЮЛНЦ е заявено за вписване прехвърлянето на обособена част от търговско предприятие.

Това съобразено и цитираните по-горе разпоредби на ТЗ предполага, че в случая същото е обусловено от наличието на сключен съобразно изискванията на чл. 15, ал.1 от ТЗ договор и от това дали предмет на същия е съвкупност от права, задължения и фактически отношения свързани с обособена част от цялото предприятие по смисъла на § 1а от ДР на ТЗ.

В случая решение на ОСС на двете дружество по чл. 262п от ТЗ не е нужно, тъй като не се касае за прехвърляне на цяло предприятие.

Интересното в случая е, че независимо от липсата на такова изискване със заявлението са представени решение на ОСС на двете дружества. В тях материализираната воля е за продажба, респ. закупуване на част от предприятието на „Т.А. ***“ ООД, ЕИК *****, с. 3. . Интересното обаче е че индивидуализацията на същата се свързва единствено с Договор № 26 от 07.03.2016 г. сключен между О.Б. и „Т.А. ***“ ООД, ЕИК *****, с. 3. за избор на оператор за възлагане стопанисването, поддръжката и експлоатацията на язовир/водоем/ и индивидуализацията на този язовир.

Това за ПАС води до извод, че волята на страните не е за прехвърляне на съвкупност от права, задължения и фактически отношения на самостоятелна организационна структура от цялото предприятие, а за прехвърляне на права и поемане на задължения породени от конкретен договор.

До по различен извод не може да се достигне и от съдържанието на

самия договор по чл. 15, ал.1 от ТЗ. От напарваното в него описание на предмета на прехвърляне също не може да се приеме, че волята е да се прехвърли цялата съвкупност от права, задължения и фактически отношения свързани от дейността на организационна структура осъществяваща самостоятелна стопанска дейност. Реално от същото следва извод, че предмет на прехвърляне са правата и задълженията на страна по споменатия вече договор от 2016 г., което обаче не съставлява сделка по чл. 15, ал.1 от ТЗ.

Наред с това следва да се посочи, че за сключване на договор с предмет идентичен на този от 2016 г. важат специалните изисквания на ЗВ, респ. на ЗОС, което изключва възможността подмяната да се извърши по избрания от двамата жалбоподатели способ.

В случая ПАС не споделя становището на жалбоподателите, че тези въпроси не подлежат на проверка в регистърното производство по причина, че съгласно чл. 21, т. 5 от ЗТРРЮЛНЦ на проверка подлежи и съществуването на заявеното за вписване обстоятелство, т.е. наличието на **ДЕЙСТВИТЕЛЕН** договор по чл. 15, ал.1 от ТЗ.

В случая видно от изложеното заявените за вписване обстоятелства не са налице и заявеното вписване следва да се откаже.

В този смисъл са изводите на съложностното лице и ПОС , т.е. обжалваното решение на съда следва да се потвърди.

Съответно жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на Агенцията юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал.8 от ГПК. Размерът на същото съобразно чл.23, т. 5 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя на 80 лв.

Водим от това съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното от Пловдивския окръжен съд по т. дело № 411/2021 г. решение, с което е потвърден отказ рег. № ***** от 20. 05. 2021 г. на длъжностното лице от АВ- ТР постановен по заявление вх. № ***** от 19.05. 2021 г. за вписване

на промени в обстоятелствата по партидите на „Т.А. **“ ООД, ЕИК ***** и „Г.М.“ ЕООД ЕИК ***** касаещи продажба на обособена част от търговско предприятие и „Т.А. **“ ООД, ЕИК *****, **** и „Г.М.“ ЕООД, ЕИК *****, **** са осъдени да заплатят на А.В. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА Т.А. **“ ООД, ЕИК *****, **** и „Г.М.“ ЕООД, ЕИК *****, **** да заплатят на А.В.та за производството пред ПАС юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв .

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____